

Through the Looking Glass

MUZIEK CUE 1. OUVERTURE

ACT I

Ouverture gaat over in de melodie van het muziekdoosje terwijl het doek opengaat.

SCENE I – HET SALON

Het doek gaat open en onthult het salon van een groot Victoriaans huis. Er is een open haard met een schoorsteenmantel. Daarboven bevindt zich een grote spiegel. Twee leren stoelen met een hoge rugleuning staan naast de open haard. Een van deze stoelen staat met zijn rug naar het publiek, de andere staat naast een klein tafeltje met een schaakbord. ALICE zit op de stoel naast het schaakbord. Ze speelt schaak met zichzelf. Naast haar staat een speelgoed Humpty Dumpty. Een muziekdoosje, dat duidelijk wordt uitgesteld, speelt “Wat vertelt een naam”.

ALICE Daar is het weer! Het is altijd de Rode Koningin! Schaakmat! O hemeltje, wat zal de Witte Koningin doen zonder een troon om op te zitten? Dan moet ze rondwalen tot de troon terug leeg is. En om dan nog te verliezen van zo’n zuurpruim als de Rode Koningin!

Alice pakt de Rode Koningin op en bekijkt haar.

Wat een uitdrukking heb jij op je gezicht! Zo streng en rechtschapen! Men zou nog denken dat je niet blij bent dat je gewonnen hebt. Kijk eens naar haar, Humpty, waarom zou ze toch zo’n boze bui hebben? Ik wou dat ze kon zien hoe ellendig ze er uitziet!

Alice neemt de Rode Koningin mee naar de spiegel en houdt haar omhoog.

Zo! Kijk eens naar jezelf! Zo’n gezicht! Je bent al bijna even streng en gemeen als Juffrouw Prickett!

Alice lacht bij zichzelf terwijl Juffrouw Prickett, haar gouvernante, de kamer binnenkomt.

Kijk eens Humpty, wat kijft ze!

JUFFR. PRICKETT *(klapt het muziekdoosje toe, waardoor de muziek abrupt stopt)*
Wat denk jij dat je aan het doen bent, kind? Zomaar voor de open haard gaan staan! Je zal je jurk vies maken voordat de gasten er zijn. Kom daar onmiddellijk vandaan.

ALICE Ik was gewoon...

Through the Looking Glass

JUFFR. PRICKETT (*Neemt het schaakstuk van haar af*) Dit is geen speelgoed! Dit is het salon, geen kinderkamer, en dat zou je maar beter onthouden, kind! (*Zet de Rode Koningin terug op het schaakbord*) Wat heb je hier een rommeltje van gemaakt! Kijk! Waar is de rest van de stukken?

ALICE Die zijn geslagen. De lopers drinken thee in de sacristie, de pionnen zijn een dagje naar zee...

JUFFR. PRICKETT Praat geen onzin, kind. Het is vreselijk ordinair om onzin te praten.

ALICE Waarom? Ik begrijp nooit een woord van wat de gasten zeggen. Maar voor hen is het toch nooit ordinair om koeterwaals tegen mij te praten.

JUFFR. PRICKETT Zeg niet 'koeterwaals'! Dat is een vreselijk ordinair woord.

ALICE En toch praten ze het.

JUFFR. PRICKETT Kinderen moet je zien en niet horen. Onthoud dat maar.

ALICE Maar wat is het vervelend, Juffrouw Prickett. Om te wachten tot ze komen.

JUFFR. PRICKETT Je bent toch geen baby. Niet alles is een spelletje. Sommige dingen doen we omdat we moeten. Er zijn dingen die we niet willen doen, maar die van ons verwacht worden. Dit wordt er van jou verwacht.

ALICE Maar...

JUFFR. PRICKETT (*Pakt Humpty Dumpty van de stoel*) Hier kan je toch wel zonder! Wil je dat ze denken dat je een kind bent?

ALICE Humpty zat daar gewoon en hij viel niemand lastig. Laat hem toch!

JUFFR. PRICKETT Rommel! Dat is het! Het is tijd dat je dwaze dingen opzij zet, kind. Je moet opgroeien.

ALICE Ik vraag me af waarom we 'opgroeien' zeggen. Sommige mensen groeien uit. Ik ben uit mijn zomerjurk gegroeid.

JUFFR. PRICKETT Dat is helemaal iets anders.

Juffrouw Prickett plaatst Humpty op de schoorsteenmantel.

ALICE O, niet zo dicht bij de rand! Dan valt hij.

JUFFR. PRICKETT Genoeg gekkigheid. De gasten zullen hier te zijner tijd zijn om je te begroeten. Kijk omhoog, praat netjes en draai niet de hele tijd met je duimen!

ALICE (*Kijkt naar het schaakbord*) De Witte Ridder ontbreekt.

Through the Looking Glass

JUFFR. PRICKETT En vergeet niet om een revérence te maken terwijl je nadenkt over wat je moet zeggen. Dat spaart tijd.

De deur van het salon gaat open en de gasten komen binnen. MAMA en PAPA, MAJOOR REDDINGTON, een hautain, streng militair type, LEWIS CARROLL, een stille heer die niet echt op zijn plaats lijkt, MR DEEDLE en MR DUMBLE, twee advocaten, EERWAARDE KINGSTON, een trage en slaperige oudere man, en MR HUMPHREY, een ronde, praatgrage kerel. EERWAARDE KINGSTON gaat naar een stoel, gaat zitten en valt prompt in slaap. LEWIS CARROLL gaat naar het raam om naar buiten te staren.

MR HUMPHREY Het was echt vreselijk. Natuurlijk moest ik een van de eersten zijn. Een autobus onder de Thames nog wel!

MAMA O meneer Humphrey, het moet echt angstaanjagend geweest zijn!

MR HUMPHREY Het was alsof ik in de maag van enorm beest zat, mevrouw. Een enorm beest, zeg ik. Eerste en laatste keer, dat verzeker ik u. Nooit meer!

PAPA Maar het moet toch opwindend geweest zijn. Een wonder van de moderne techniek.

MR HUMPHREY Als God gewild had dat ik mij onder Thames bevond, meneer, dan zou hij mij wel een vis gemaakt hebben.

MAJ REDDINGTON Laat mij maar hoog en droog zitten. Al die nieuwe uitvindingen! Dat blijft niet duren, hoor. Deze haalt vast het einde van het jaar niet eens.

MR DEEDLE Integendeel, meneer, men heeft hem vast nodig.

MAMA Ik geloof dat uw advocatenkantoor aandelen heeft in de tunnel, meneer Deedle.

MR DUMBLE Integendeel mevrouw, we zouden eerst investeren, maar hebben het toch niet gedaan.

MR DEEDLE Helemaal niks. Al hadden we het moeten doen.

MR DUMBLE Maar we hebben het niet gedaan.

MR DEEDLE Helemaal niks.

ALICE *(bij zichzelf)* Wat een onzin!

JUFFR. PRICKETT *(opzij tegen Alice)* Sta rechtop, kind!

ALICE Ik sta zo recht als ik kan. Ik sta rechter dan Eerwaarde Kingston. Ik zou liever in zijn positie zijn dan waar ik nu ben. Dromenland is de beste plek om te zijn.

Through the Looking Glass

JUFFR. PRICKETT Niet zo onbeleefd! Onbeleefdheid is een teken van ordinair gedrag, kind.

PAPA Later hebben we vuurwerk. Ik heb het van Londen laten komen. Er werd mij verzekerd dat dit het allerbeste is.

ALICE (*plots opgewonden*) Vuurwerk! O papa!

PAPA (*glimlacht*) Mijn dochter, heren. Alice.

De heren buigen voor haar. Alice kijkt naar Juffrouw Prickett, die naar haar fronst. Alice maakt een revérence.

MAMA Heb je niets te zeggen, Alice?

ALICE Kinderen moet je zien en niet horen.

MR DEEDLE Maar door ons dat te vertellen, hebben we je wel gehoord.

MR DUMBLE Een geweldig argument, meneer.

MR DEEDLE Integendeel, het was een stelling.

ALICE Spreken jullie elkaar altijd tegen?

JUFFR. PRICKETT Alice, verontschuldig je onmiddellijk!

PAPA Het is in orde, Juffrouw Prickett. Alice zegt gewoon wat wij al de hele avond denken.

De gasten lachen goedhartig. Majoor Reddington blijft streng kijken.

MAJ REDDINGTON Al valt er toch wel iets te zeggen voor beleefdheid.

PAPA Ach kom, Reddington, je bent hier niet in het leger hoor.

MAJ REDDINGTON Discipline zou altijd op de eerste plaats moeten komen.

Majoor REDDINGTON glimlacht naar Juffrouw Prickett, die een kleine revérence maakt. We horen de bel van het diner. Een bediende komt binnen.

BEDIENDE Het diner is klaar.

PAPA Net op tijd. Zullen we?

Terwijl de gasten naar buiten gaan, kijkt Alice naar Lewis Carroll, die nog steeds uit het raam staat te kijken.

MR HUMPHREY Ik heb gehoord dat jullie kok de beste in de regio is, mevrouw.

MAMA Dat zal u zo zien, meneer Humphrey.

Through the Looking Glass

MR HUMPHREY Ik zal het niet alleen zien, hoop ik.

PAPA Kan u de Eerwaarde Kingston misschien naar de eetkamer begeleiden, alstublieft, Juffrouw Prickett?

Juffrouw Prickett maakt Eerwaarde Kingston wakker en leidt hem de kamer uit.

ALICE U zal het diner missen, hoor.

CARROLL En ik hoop dat het mij ook zal missen. Ik ken Lamsbout erg goed, en het zou me bedroeven om te horen dat hij niet zou beseffen dat ik er niet was.

ALICE Wat vreemd om zoiets te zeggen!

CARROLL Ik heb al vreemder gehoord. En vreemden zouden niet te lang vreemden moeten blijven. Ik ben liever vrienden. Ik ben Eerwaarde Dodgeson.

ALICE Ik dacht dat u Meneer Carroll was.

CARROLL Ik heb twee namen, weet je. Eén voor het begin, en één voor het einde.

ALICE Dan hebben we alletwee twee namen.

CARROLL Twee twee namen? Dan heb jij er vier.

ALICE Ik bedoel, ik heb net zo goed twee namen.

CARROLL Zo goed als wat?

ALICE Zo goed als u.

CARROLL Ja, met mij gaat het heel goed.

ALICE (*bekijkt hem vreemd*) Ik mag geen onzin praten.

CARROLL En waarom niet? Soms is onzin zo zinnig als een woordenboek. En wie zegt je trouwens dat het onzin is? (*Pauze*) Alice, zou je eens iets willen zien dat nogal raadselachtig is? Kom hier naar de spiegel. Wat zie je?

ALICE Ik zie mij.

CARROLL Ben je daar zeker van?

ALICE Natuurlijk. Daar is mijn gezicht. Dat ben ik. Alice.

CARROLL Maar er zijn twee Alicen. En andere Alice. Ik ben nogal gesteld op Alicen, weet je. En twee hoofden zijn beter dan één.

ALICE Maar ik heb maar één hoofd.

CARROLL Ik zie er twee. Dit hier en dat.

Through the Looking Glass

ALICE Maar ze zijn toch allebei ik. Ze zien er in elk geval allebei uit als ik. O, ik weet wel zeker dat dit onzin is, en dat zou ik niet mogen praten. Dat zou ik helemaal niet mogen praten.

MUSIC CUE 2. KIJK DIEP IN DE SPIEGEL – LEWIS CARROLL & ALICE

CARROLL En waarom niet? Soms vinden we de meest interessante dingen in fantasie. Onzin in maar stap verwijderd van uitvinding. En uitvinding brengt ons steeds verder.

LYRICS

Carroll neemt een sinaasappel uit een schaal en geeft hem aan Alice.

CARROLL Kom eens hier, Alice, hou dit even vast. Zeg me nu: in welke hand houd je de sinaasappel vast?

ALICE De rechter.

CARROLL En in welke hand houdt de andere Alice hem vast?

ALICE Andere Alice?

CARROLL Die in de spiegel.

ALICE *(kijkt naar het spiegelbeeld)* Oh, het is de linker!

CARROLL Inderdaad. Hoe kan je dat verklaren?

ALICE *(korte pauze)* Als ik daar was, in de Spiegelwereld, dan zou ik de sinaasappel ook in mijn rechterhand moeten hebben.

CARROLL In de Spiegelwereld? Een zeer goed antwoord!

Ze kijken allebei in de spiegel.

LYRICS

MUZIEK CUE 2A SEGUES

ALICE Wat vreemd! Kijk, Meneer Carroll, de spiegel!

De spiegel wordt mistig terwijl Alice steeds dichterbij komt.

CARROLL *(een beetje bezorgd)* Dat is inderdaad vreemd.

ALICE *(klimt omhoog naar de spiegel)* Kon ik maar... er is iets daarbinnen... net buiten mijn bereik...

CARROLL Alice... Alice... wacht...

Through the Looking Glass

Alice gaat dicht bij de spiegel staan. Ze knielt op de schoorsteenmantel en, plots, wanneer ze van dichtbij in de spiegel kijkt, schieten er vele witte handen uit de spiegel, grijpen haar en trekken haar er doorheen. Carroll stapt naar voren terwijl het licht verandert en een felle lichtflits uit de spiegel schiet. De spiegel wordt opgetrokken naar boven en het licht creëert het effect van een zoeklicht, en terwijl het omhoog wordt getrokken blijft het zijn stralen over het podium werpen. Het licht snijdt door de mist van de spiegel, die steeds dikker wordt.

SCENE II – HET SCHAAKBORD

De Schaakwereld. Een vloer met een ruitpatroon is gebroken, zoals de tegels van een grote zaal. Boomwortels breken erdoor, ze duwen de tegels omhoog tot vreemde, hoekige vormen. Knoestige bomen werpen griezelige schaduwen tussen de ruïnes van bogen en in de verte doemt een aantal grote, hoekige torens op die een hels, bloedrood licht geven. Donkerrode figuren sluipen door de ruïnes, zoekend tussen het puin. De hoofdfiguur staat stil en kijkt.

MUZIEK CUE 2A STOPT

RODE RIDDER Ze moet hier zijn. Sneller, honden! Ze zal ons niet ontsnappen. Ze zal geslagen worden. Als ze gevonden is, ligt de weg naar de koning open.

RODE PION Er is niets, heer. We hebben niets.

RODE RIDDER *(grijpt hem vast)* Wil jij teruggaan naar de Koningin en haar dat vertellen? Wel?

RODE PION Ik... Het is...

RODE RIDDER Dat dacht ik al. Zoeken!

We horen het gieren van een enorme sirene. De figuren kijken op. Alice verschijnt door een muur en kijkt om zich heen. Ze hapt naar adem en wilt terugkeren, maar er is geen weg terug. De muur is massief. De figuren horen haar en kijken haar richting uit. Ze duikt in elkaar.

RODE PION Daar!

Terwijl de Pionnen (de rode stukken) naar Alice toe beginnen lopen, die net uit hun zicht is, verschijnt er een Witte Pion op de top van een van de gebroken tegels op de vloer. Hij ziet er haveloos en gescheurd uit alsof hij al vele beproevingen doorstaan heeft.

WITTE PION Weg met de tiran! Weg met de Rode Terreur!

RODE RIDDER Daarvoor zal je betalen met je hoofd! Wachters!

WITTE PION Ze zal nooit echt regeren zolang er ook maar één van ons overblijft!

Through the Looking Glass

De Witte Pion rent weg, en de wachters en de Rode Ridder gaan hem achterna. Een verformfaaid wit gekroond hoofd verschijnt van achter een van de boomwortels.

WITTE KONING Psst!

Alice kijkt om.

WITTE KONING Psst!

ALICE Dat is erg onbeleefd, weet u. Een koning zou beter moeten weten.

WITTE KONING Ik weet ook beter. Als je hoofd je lief is, luister dan.

ALICE Mijn hoofd?

WITTE KONING Dit is niet de tijd of de plek om zomaar openlijk te gaan staan. De Rode Wachters hebben orders gekregen om alles wat niet rood is, gevangen te nemen.

ALICE Wat is dit een gekke plek! Ik dacht dat het aan deze kant van de Spiegel veel ordelijker zou zijn.

WITTE KONING Er is geen orde meer. Niets is meer zoals het was.

ALICE Ik begrijp het niet.

WITTE KONING Dat zou anders wel moeten. Jij bent een andere Alice.

ALICE (*verontwaardigd*) Dat ben ik niet! Ik ben dezelfde als altijd.

WITTE KONING En toch ben je anders. Je bent andersom.

ALICE Een koning zou geen onzin mogen praten. Dat wordt uit hen gekweekt. Dat heb ik ergens gelezen. In een boek, denk ik zo.

WITTE KONING We hebben een Alice nodig.

ALICE Niemand heeft een Alice nodig. Je kan een persoon nodig hebben, maar niet een naam.

WITTE KONING En toch is het Alice die we nodig hebben. Jij weet meer dan je denkt.

MUZIEK CUE 3. DE ANDERE ALICE – DE WITTE KONING

ALICE Hoe kan ik meer weten dan ik denk? Als ik iets weet, dan weet ik het, of ik het nu denk of niet.

WITTE KONING Maar je moet het denken om te weten dat je het weet. Dat is logisch.

ALICE Het is onzin. En ik wil naar huis.

LYRICS

Through the Looking Glass

ALICE Noem me alsjeblieft niet zo. Het is nogal vervelend. Als het voor u allemaal hetzelfde is, dan zou ik graag teruggaan.

WITTE KONING Het is niet allemaal hetzelfde voor mij. Er is geen weg terug. Als je teruggaat, ga je vooruit, en als je vooruit gaat, ga je terug. Dus de enige manier om terug te gaan, is door vooruit te gaan. Dit is tenslotte de Spiegel.

ALICE Dan wil ik vooruit gaan om terug te gaan.

WITTE KONING Goed, dat is dan geregeld! Je zal ons helpen.

ALICE Jullie helpen?

LYRICS

WITTE KONING Jij hebt geen weg terug, en wij hebben geen weg voorwaarts. We zijn hetzelfde, jij en ik. Onze wereld gaat langzaamaan dood, Alice. De Rode Koningin heeft het spel stopgezet. Ze heeft de troon ingenomen en heeft bijna de helft van de schaakstukken gevangen gezet.

ALICE De Rode Koningin?

WITTE KONING Ja, het spel moet altijd gespeeld worden, of het schaakbord zal afbrokkelen, en als er geen schaakbord is, dan zijn wij er ook niet meer. Er moet een balans gehouden worden. Zonder balans is alles verloren.

ALICE Maar wat kan ik doen?

WITTE KONING Jij moet Koningin worden. Jij moet het bewind van de Rode Koningin doorbreken.

ALICE Je laat het zo makkelijk klinken. Als het zo makkelijk is, waarom doet niemand anders het dan? Ik zou liever naar huis gaan.

WITTE KONING Dat is het net, Alice, de weg naar huis ligt in het hof van de Rode Koningin. De Spiegel staat achter de troon.

ALICE De Spiegel?

WITTE KONING Je moet terugkeren zoals je gekomen bent. Je thuis wacht, Alice, je moet enkel het schaakbord oversteken.

ALICE Maar het lijkt zo ver. En je hebt zelf gezegd dat iedereen die door de Rode Koningin gevonden wordt, onthoofd wordt.

WITTE KONING En daarom moeten we vooruit blijven gaan. Je weg is vrij. Houd de torens in zich, en dan bereik je al gauw het Hof van de Rode Koningin.

WITTE PION *(komt op, buiten adem)* Uwe majesteit, ze zijn vlakbij. Ik heb geprobeerd om ze weg te lokken, maar elk pad bracht me terug hierheen.

Through the Looking Glass

WITTE KONING Het Schaakbord keert zich tegen ons, Alice. We moeten snel zijn.

WITTE PION Alice? De andere Alice? Echt waar?

MUZIEK CUE 3A

We horen een sirene. De Witte Koning rent naar de top van een scheve tegel.

WITTE KONING Ze zoeken de Witte Koningin. Ze is daar ergens, Alice, vind de Witte Koningin en je zal weten wat je moet doen. Houd de rode torens in zicht!

De Rode Ridder en de Rode Pionnen komen weer op en de Witte Koning haast zich weg. De Witte Pion trekt zijn zwaard.

WITTE PION Weg met de Rode Koningin! Gedaan met het bewind van de Rode Schrik! *(Terwijl de Rode Ridder en Pionnen dichterbij komen en hem vastgrijpen, roept hij)* Alice! Ren weg! Het bos in! Vlucht! Alice, vlucht!

Alice, die verstijfd stond van angst, schiet in actie en rent het bos in. De Rode Ridder draait zich snel om en kijkt haar na. Ze zien elkaar duidelijk voordat Alice het bos in rent. De Rode Ridder draait zich langzaam om naar de Witte Pion.

RODE RIDDER *(dreigend)* Alice?

WITTE PION De tijd is gekomen. Ze is hier.

RODE RIDDER *(sist in het gezicht van de Witte Pion)* En andere Alice?

Er weerklinkt afschuwelijk trompetgeschal, en iedereen krimpt in elkaar.

MUZIEK CUE 3A STOPT

De Rode Koningin komt op, samen met een paar vreemde, donkere wezens, die het midden houden tussen everzwijnen en beren. Ze grommen en klauwen.

RODE KONINGIN Ah, in het nauw gedreven! Er is niets beter dan een goede jacht om de dag te beginnen. Vindt u niet?

RODE RIDDER Dat vind ik inderdaad, uwe majesteit.

RODE KONINGIN *(scherp)* En waarom zou je denken dat ik een jota geef om wat jij vindt? *(tegen de Witte Pion)* Wat zeg jij, mijn mooie prooi?

De Witte Pion staat ontzet en panisch van angst te kijken terwijl de beesten van de Koningin naar hem grommen en klauwen.

RODE KONINGIN *(tegen de beesten)* Genoeg! *(Tegen de Witte Pion)* Waar kom jij vandaan? En waar ga je naartoe? Antwoord het eerste laatst en het tweede eerst. En terwijl je toch bezig bent, waarom ben je hier überhaupt?

Through the Looking Glass

De Witte Pion blijft stil. De Koningin knikt en de wachters duwen hem op zijn knieën.

RODE KONINGIN Het is nu tijd dat je antwoordt. Doe je mond een beetje verder open als je praat, en zeg altijd ‘uwe majesteit’.

WITTE PION Ik zal u nooit erkennen als mijn koningin! Uw tijd is bijna voorbij. Uw bewind komt ten einde.

RODE KONINGIN Duidelijk een imbeciel! Maar beter zwakzinnig dan helemaal niet zinnig. Kijk omhoog, praat netjes, en draai niet de hele tijd met je duimen! Waar is de koning?

WITTE PION De koning is veilig.

RODE KONINGIN (*tegen de Rode Ridder*) Bedoel je dat je hem hebt laten ontsnappen?

RODE RIDDER Mijn Koningin, Alice...

RODE KONINGIN (*woest*) Wat?

RODE RIDDER De andere Alice...

RODE KONINGIN Wat weet jij van de andere Alice? Zeg het me! Onmiddellijk, of ik laat de Moomratten op je los!

De beesten beginnen weer te grommen en klauwen, dit keer tegen de Rode Ridder.

WITTE PION Ze is gekomen om ons te bevrijden van je schrikbewind! Zij zal het schaakbord bevrijden!

RODE KONINGIN Het schaakbord bevrijden? Ik zie het liever tot stof vergaan dan dat dat kind de kroon veroverd. Alles tot stof, horen jullie me?

RODE RIDDER Ze is terug, uwe majesteit. Ik heb haar met mijn eigen ogen gezien.

RODE KONINGIN Welk recht heeft zij om terug te komen? Welk recht heeft zij om zich te bemoeien met onze zaken? Dit eindigt voordat het begonnen is. Jij!

RODE RIDDER Uwe majesteit?

RODE KONINGIN Als ze niet vandaag nog gevonden wordt, dan zet ik al jullie hoofden op pieken op de torens van het Rode Hof. Is dat duidelijk?

RODE RIDDER Ja, uwe majesteit. (*Wijst naar de Witte Pion*) Wat doen we met hem?

RODE KONINGIN Makkelijk opgelost. (*Tegen de beesten, knipt met haar vingers*) Schatjes? Etenstijd!

Terwijl de Rode Ridder en wachters weggrennen in de richting waarin Alice verdwenen is, gaan de kwijlende beesten op de trillende Witte Pion af, en de lichten gaan uit.

Through the Looking Glass

MUZIEK CUE 4

Er weerklinkt een bloedstollende gil die overgaat in een soort luid gekrijs.

SCENE III – HET VERGETEN WOUD

Het bos wordt dichter en Alice komt uit op een open plek. Ze hoort het gekrijs.

ALICE (*bang*) Wat was dat? Wat een donkere en troosteloze plek! Er zouden zoveel vreemde dingen in dit bos kunnen zitten! Ik zou veel liever terug in het salon zijn, voor de open haard. Kijk nu, ik ben betrokken bij een soort oorlog. En dat kunnen heel vervelende dingen zijn. Ik heb ergens gelezen dat er ooit een oorlog was, die honderd jaar geduurd heeft.

We horen de stem van de Rode Ridder.

RODE RIDDER Ze moet hier ergens zijn. Vind haar! Ons hoofd hangt er van af!

Alice duikt in elkaar achter een boom wanneer de Rode Ridder opkomt. Hij hakt voor zich uit met zijn zwaard.

RODE RIDDER Verdoemenis! Dit bos wordt elke dag dichter. Elk pad verandert met het uur. De andere Alice zou overal kunnen zijn. Ik kan haar ruiken... Ik ruik haar in de lucht.

De Rode Ridder komt dichterbij Alice. Plots komt een rode wachter op.

RODE PION Heer, er zijn tekenen dat ze naar het tweede vierkant is gegaan.

RODE RIDDER Nu al? Achter haar aan dan! Waar wacht je op? Ze moet gevonden worden voor de avond valt. Uit de weg!

De Rode Ridder duwt de Rode Pion uit de weg en rent af. De Rode Pion kijkt om zich heen en volgt hem.

ALICE (*komt uit haar schuilplaats*) Oh, waarom ben ik toch zo dicht bij de Spiegel gaan staan? Zo ver van huis en verstopt voor schaakstukken! Wat doe ik hier toch? En waar ben ik?

MUZIEK CUE 5

Langzaam verschijnt er een bord op wat wel een stationsperron lijkt. Er staat op: 'Van Hier naar Daar'.

ALICE (*leest het bord*) Wel, daar heb ik helemaal niets aan. Waar is daar?

Through the Looking Glass

Een Treinconducteur komt op. Hij heeft een telescoop als een van de lenzen van zijn dikke brilglazen. Hij blaast plots op zijn fluitje, vlak naast Alice. Hij stottert, wat maakt dat hij soms net als een trein klinkt.

CONDUCTEUR Instappen!

ALICE Maar er is geen trein.

CONDUCTEUR Je moet instappen voordat de trein aankomt. Het is jouw keuze natuu-tuu-tuu-tuurlijk!

ALICE Dat is onzin. Je kan toch niet instappen in iets dat er niet is.

CONDUCTEUR Als je niet onmiddellijk instapt, dan zal je hem missen. Je moet natuu-tuu-tuu-tuurlijk wel beslissen!

ALICE *(bij zichzelf)* Ik heb ooit gehoord dat het best is om gekken hun zin te geven. *(Tegen de Conducteur)* Waar gaat de trein naartoe?

CONDUCTEUR Kan je niet lezen? Je zou het alfabet toch wel moeten kennen, al ken je je naam niet!

ALICE Maar ik ken mijn naam wel. Mijn naam is... oh... hij is... oh, het is me even ontglipt. Wat merkwaardig!

CONDUCTEUR Helemaal niet merkwaardig. Onoplettend, als je het mij vraagt. Om je naam je te laten ontglippen. Nu loopt er ergens een naam los. Ik hoop maar dat hij niet gevaarlijk is.

ALICE Hoe kan een naam nu gevaarlijk zijn?

CONDUCTEUR Hangt af van de naam. Instappen!

ALICE *(geïrriteerd)* Mooi station is dit. Ik wil weten waar ik heenga voordat ik in een trein stap.

CONDUCTEUR Alleen jij weet waar je heengaat. Ik weet alleen waar de trein heengaat.

ALICE Oh, dit is zo vermoeiend. Waar gaat de trein dan heen?

CONDUCTEUR *(wijst naar het bord)* Van hier naar daar.

ALICE En waar is daar?

CONDUCTEUR Dat hangt er maar vanaf waar hier is. Als daar hier is, dan is hier daar. Dat is toch logisch natuu-tuu-tuu-tuurlijk. *(Roept)* Instappen!

Wanneer de Conducteur nog eens op zijn fluitje blaast, verschijnt er een man in een pak gemaakt van krantenpapier. Hij heeft een krant vast en draagt een hoedje van krantenpapier. Een heel vreemde pendelaar.

Through the Looking Glass

KRANTENMAN Let maar niet op conducteur, liefje. Hij is geschift. Te veel rook van de trein. Dat maakt ze getikt.

ALICE Eindelijk, ik dacht al dat deze hele plek stapelgek was. Ik moet ergens naartoe.

KRANTENMAN Dan heb je pech. Deze trein gaat enkel van hier naar daar. Ergens is een totaal andere lijn. Je moet eerst naar Nergens gaan, en overstappen in Waar dan ook om bij Ergens te komen. Het is eenvoudig. Ik zal een schema voor je maken.

Krantenman haalt een blad papier boven en tekent een huis.

KRANTENMAN *(geeft het aan Alice, heel trots op zichzelf)* Zo!

ALICE Dit is een tekening van een huis.

KRANTENMAN Ja. Mooi he? Ik hoop daar ooit op pensioen te kunnen gaan.

CONDUCTEUR Instappen!

ALICE Hoe zal ik ooit thuiskomen?

KRANTENMAN Oh, dat is gemakkelijk. Nooit. Deze trein gaat enkel van hier naar daar en we hebben allemaal een retourticket. Ik raad je aan om een retourticket te nemen telkens als de trein stopt.

ALICE Dat zal ik zeer zeker niet doen. Ik hoor hier niet.

KRANTENMAN Niemand van ons hoort hier.

Een oudere geit komt op, samen met een vreemde verzameling kleurrijke, surrealistische passagiers.

GEIT *(Tegen de Krantenman)* Ik heb het je nu al honderd keer gezegd: het is zeer onbeleefd om tegen je bagage te praten. Het heeft zelfs geen etiket.

ALICE Excuseer zeg, ik ben geen bagage.

GEIT Dan ben je vast handbagage. Wat je ook bent, ik durf er duizend pond om te verwedden dat je geen ticket hebt.

ALICE Er is geen trein.

GEIT Wees niet zo stom, handbagage, zonder ticket kan er toch geen trein zijn. Zelfs iets zonder etiket zou dat moeten weten.

CONDUCTEUR Tickety-tickety-tickety- tickets alstublieft!

ALICE Ik vrees dat ik geen ticket heb. Ik ben geen loket tegengekomen.

KRANTENMAN Maar je moet een ticket hebben. Iedereen heeft een ticket, anders is er geen reis.

Through the Looking Glass

CONDUCTEUR Vooruit, toon me je ticket, handbagage.

ALICE Noem me alstublieft niet zo. Ik heb het zo al moeilijk genoeg om me te herinneren wie ik ben.

GEIT Dat komt omdat je geen etiket hebt.

CONDUCTEUR En geen ticket.

KRANTENMAN (*Haalt een oorhoorn boven, zet de hoorn op het voorhoofd van Alice en luistert*) Ze begint te vergeten. Hoe sneller we kunnen vertrekken, hoe beter. Anders zullen we allemaal nog helemaal vergeten wie we zijn.

ALICE Dat is nonsens.

KRANTENMAN Zeg me dan wie je bent.

ALICE Ik ben... Ik ben... oh. Wie ben ik?

KRANTENMAN Ik stel een diagnose van geheugenverlies. En het is hoogst besmettelijk.

De passagiers rennen in het rond met hun armen in de lucht, verward en geschrokken.

PASSAGIERS (*doodsbang*) Start de trein! Start de trein!

ALICE Bent u een dokter?

KRANTENMAN Dat denk ik wel. Soms denk ik dat ik een treinbestuurder ben.

De Krantenman wisselt snel zijn hoedje voor een machinistenpet.

PASSAGIERS Start de trein! Start de trein!

KRANTENMAN Het spijt me, maar u bent niet gewenst op deze treinreis.

ALICE Maar u kan me toch niet achterlaten! Ik weet niet meer wie ik ben.

GEIT Wel dan! Er zijn wel duizend redenen om onmiddellijk te vertrekken.

MUZIEK CUE 6. TICKETS ALSTUBLIEFT – CONDUCTEUR, ALICE, KRANTENMAN, GEIT & PASSAGIERS

CONDUCTEUR Instappen!

ALICE Maar er is geen... geen... oh, hoe heet het ook alweer?

PASSAGIERS Trein!

Alle passagiers gaan in een rij staan en worden zo de trein.

LYRICS

Through the Looking Glass

Alice en de passagiers zingen in contrapunt (zie partituren). De 'trein' rijdt steeds verder weg terwijl de passagiers af gaan. Er is een korte pauze en dan een enorme crash waarbij de passagiers gillen (af).

ALICE Dat verdienen ze! Ze waren echt niet behulpzaam. Helemaal niet. Wat moet ik nu doen? Ik weet niet of ik ergens ben of helemaal nergens. Ik herinner me zelfs niet meer wat de weg voorwaarts is, en wat de weg terug. En wat is het nut van voorwaarts en terug als ik mijn naam niet eens meer weet?

Alice gaat op een boomstronk zitten en begint te huilen.

ALICE Oh, zie me hier nu zitten! Als iemand me nu zou zien, zouden ze denken dat ik een kind was! (*Bij zichzelf*) Je zou beschaamd moeten zijn, zo'n grote meid als jij. Om hier zo te zitten huilen. Stop daar onmiddellijk mee. Het helpt je helemaal niets. Het is logisch om te stoppen met huilen. Oh, maar waarom zou ik? Er is helemaal niets logisch aan deze plek.

Ze huilt nog steeds wanneer in de verte een stem gehoord wordt.

WITTE RIDDER Een dame in nood! De hemel zij geprezen, Chequers, voorwaarts, ju!

De Witte Ridder rijdt op. Hij is een oude, afgeleefde man met een grote witte snor en een dikke bos wit haar. Hij zit op een houten paard op wieltjes, beladen met potten, pannen, dozen, en allerlei andere dingen.

WITTE RIDDER Ho, Chequers! Een nieuwe glorieuze queeste wacht op ons! Mylady!

ALICE (*Kijkt naar hem, en kijkt dan rond zich*) Heeft u het tegen mij?

WITTE RIDDER Ik zie hier geen andere nobele dame.

De Witte Ridder probeert af te stijgen, maar valt uit het zadel met een enorm lawaai. Hij staat snel weer op en borstelt zich af. Hij maakt een nogal roestige buiging.

ALICE Deed dat geen pijn?

WITTE RIDDER Zelfs geen klein beetje. Zo stappen wij ridderlijke types nu eenmaal van ons paard.

ALICE Oh.

WITTE RIDDER Mylady, wat scheelt u? Zijt gij geroofd door valse trollen, en tot slavernij gedwongen door hun koning?

ALICE Trollen?

WITTE RIDDER Het Woud wemelt ervan! Ik heb er zelf al twaalf geveld deze ochtend. Deze plek is betoverd, mylady. Een vervloekte plek. Duisternis loert in deze regio, en gij zoudt niet alleen mogen wezen! Hebt u dan geen verdediger?

ALICE Ik weet niet waar ik ben.

Through the Looking Glass

WITTE RIDDER Het Vergeten Woud, mylady. Niemand zou hier te lang mogen toeven. Het zorgt ervoor dat men dingen vergeet.

ALICE Ik herinner me mijn naam niet meer.

WITTE RIDDER Maar u moet er toch een gehad hebben.

ALICE Ik weet zeker dat ik eens een naam gehad heb.

WITTE RIDDER En eens is genoeg. Men zou niet zonder naam mogen zijn. Er zijn hier dingen die helemaal geen naam hebben.

ALICE Alles heeft een naam.

WITTE RIDDER En toch zit u hier.

ALICE Maar ik *had* een naam, dat weet ik zeker!

WITTE RIDDER Het is deze plek; namen gaan hier vaak verloren. Als u een naam had, dan moet u hem nog steeds hebben, dat verzeker ik u!

ALICE Maar hoe kan ik hem vinden?

WITTE RIDDER Dat zal mijn eerste queeste zijn. Eerst moeten we de rand van het woud bereiken, voordat we beiden geheel vergeten wie we zijn.

ALICE En wie bent u?

WITTE RIDDER Sir Blanc, de Witte. Tot uw dienst, mylady.

ALICE Ik zou mezelf willen voorstellen, maar dat lijkt onmogelijk.

WITTE RIDDER Niets is onmogelijk.

ALICE Ik weet mijn naam niet meer.

WITTE RIDDER Alles op zijn tijd. Hier, mylady, staat mijn nobel ros, Chequers. Een voortreffelijker rijdier heeft geen ridder ooit gehad. Hij is ongeëvenaard in de strijd. U zal op hem naar de rand van het Vergeten Woud rijden, en dan komt alles te zijner tijd wel goed, dat verzeker ik u. Hoe fortuinlijk! Ik zat zonder dame, en u zat zonder verdediger. Alle wambuizen en knoopsgaten, het had niet beter kunnen uitkomen!

De Witte Ridder tilt Alice op het paard en neemt de teugels. Hij trekt haar voort. Alice merkt een doosje op, dat aan het paard hangt.

ALICE Ik weet zeker dat ik dit al eens eerder heb gezien.

WITTE RIDDER Een goed teken. U herinnert.

ALICE Wat is het?

Through the Looking Glass

WITTE RIDDER Het is mijn eigen uitvinding. Als ik alleen ben, houdt het me gezelschap.

ALICE Een doos die je gezelschap houdt?

WITTE RIDDER Doe maar eens open.

MUZIEK CUE 7. WAT VERTELT EEN NAAM – WITTE RIDDER & ALICE

Alice opent het doosje en de muziek start.

ALICE Ik weet zeker dat ik dit ooit al eens eerder heb gehoord. Ergens... maar het lijkt zo ver weg.

WITTE RIDDER De dingen zullen duidelijker worden terwijl we de weg afreizen. U zal uw naam sneller terughebben dan u denkt, mylady.

LYRICS

ALICE (*gesproken, triomfantelijk*) Ik heb het! Het is Alice. Mijn naam is Alice!

LYRICS

WITTE RIDDER Mijn queeste is volbracht.

ALICE Ik herinner me alles weer!

WITTE RIDDER We zijn het woud uit.

ALICE Dank u wel.

WITTE RIDDER Er is geen reden tot dankbaarheid. Het is mijn plicht. Ik ben uw verdediger, mylady.

ALICE Alstublieft! Mijn naam is Alice.

WITTE RIDDER *De Alice?*

ALICE Waarom zegt iedereen dat toch steeds?

WITTE RIDDER We hebben op u gewacht. U zal alles rechtzetten.

ALICE Ik wil gewoon naar huis.

WITTE RIDDER Dan heeft u nog een lange weg te gaan, mijn vrouwe.

ALICE Ik ben geen vrouwe. Ik ben een klein meisje.

WITTE RIDDER We leren terwijl de dagen vervlieden. Gauw zal u ouder zijn. En wijzer.

ALICE Hoe kan iemand nu wijs zijn op een plek als deze?

Through the Looking Glass

WITTE RIDDER Een gek is wijs een wereld van dwazen.

ALICE Ik zou toch liever normaal zijn.

WITTE RIDDER Wat is normaal? Dingen die voor mij normaal zijn, zullen voor jou vreemd lijken. Zo is de wereld nu eenmaal.

ALICE Welke wereld?

WITTE RIDDER Elke wereld. Het is overal hetzelfde, waarheen u ook mag gaan. Kom, waarheen rijden we, mylady?

ALICE Er werd mij verteld naar het Rode Hof te gaan. Dat is de enige weg naar huis.

WITTE RIDDER Een lange reis, en het pad is gevaarvol. Niets is helemaal zoals het moet zijn. De orde der dingen is veranderd. Ik zal u goed moeten bewaken onderweg. Het is betamelijk en juist om aldus te handelen. Ik heb een riddereed gezworen.

ALICE Wist ik mijn weg maar.

WITTE RIDDER Uw weg? Mylady, sinds de Rode Koningin de macht heeft genomen, heeft u geen weg meer. Alle wegen zijn van haar.

Plots klimt de Rode Ridder uit de struiken. Alice en de Witte Ridder schrikken. Hij staat naar hen te staren. Alice wilt net weggrennen, wanneer de Rode Ridder hen iets toeroept.

RODE RIDDER Wacht!

ALICE (*smekend*) Oh, alstublieft! Ik kan hier helemaal niets aan doen. Ik weet niet wat ik hier doe of waarom iedereen denkt dat ik zo veel moeite waard ben. Ik weet niet wat ik zou moeten doen.

RODE RIDDER Ik ben zo blij dat ik het niet alleen heb, jongedame.

ALICE Excuseer?

RODE RIDDER Ik lijk vergeten te zijn wie ik ben. Gek eigenlijk, nietwaar? Ik ben zeker dat ik ooit wel heb geweten wie ik was.

WITTE RIDDER Een vijand die makkelijk te verslaan is, mylady.

De Witte Ridder trekt zijn zwaard. De rode ridder duikt in elkaar, hij lijkt nu helemaal niet meer op een bloeddorstige ridder. Alice houdt de Witte Ridder tegen.

RODE RIDDER (*valt op zijn knieën*) Spaar mij!

ALICE Wacht. Het is niet eerlijk. Hij is hulpeloos als een kind.

WITTE RIDDER Natuurlijk, mylady, u heeft gelijk. Genade, dapperheid, durf en rechtvaardigheid, dat zijn mijn geloften. Ik trek mij terug.

Through the Looking Glass

RODE RIDDER Ik dank u, nobele heer. Er moet hier wel iets gevaarlijks zijn, naar uw handelingen te oordelen. Ben ik in gevaar?

WITTE RIDDER (*Kijkt naar de Rode Ridder*) Het is vast het woud. De man is zijn verstand verloren.

ALICE Ik weet niet zo zeker of iemand van ons zijn verstand nog wel heeft.

WITTE RIDDER Sta op, man. Het is onbetamelijk om te smeken.

RODE RIDDER Ik hoorde muziek. Het klonk me bekend in de oren. Heeft u het gehoord?

WITTE RIDDER Ik denk dat het tijd is dat wij ons pad vervolgen. We hebben slechts weinig tijd voordat hij zich herinnert wie hij is en wat hij zou moeten doen.

RODE RIDDER Kent u mij?

WITTE RIDDER Maar al te goed.

RODE RIDDER Wie ben ik dan?

WITTE RIDDER U bent wie u maar kiest te zijn. Maakt volgende keer een betere keuze.

De Witte Ridder wil gaan.

RODE RIDDER Alstublieft, laat me hier niet alleen. Neem me mee. Ik denk niet dat ik het kan verdragen om hier zo achtergelaten te worden. Zonder verstand of enig idee van wie ik ben.

ALICE Ik weet zeker dat alles goed komt. Van tijd tot tijd raken we allemaal de weg wel eens kwijt. Als u hier een tijdje blijft zitten, komen de dingen misschien vanzelf wel terug.

RODE RIDDER En als dat niet zo is?

ALICE Dan denk ik dat u beter af bent dan daarvoor.

RODE RIDDER U doet me aan iemand denken. Iemand die heel belangrijk voor me is.

WITTE RIDDER Kom, mylady, tijd is kostbaar.

RIDE RIDDER Ik weet zeker dat ik u ken.

ALICE We kunnen beter gaan.

Alice en de Witte Ridder vertrekken.

RODE RIDDER Moet u echt gaan? Ik begon met net een beetje beter te voelen. Als ik me maar gewoon kon herinneren wat ik hier eigenlijk doe.

WITTE RIDDER Begin bij de laatste plek waar u was, en ga zo terug. U zal de zinnen wel herkennen. De eerste plek is maar een paar plaatsen terug. Adieu!

Through the Looking Glass

MUSIC CUE 8.

Terwijl de reismuziek begint, gaan de lichten uit. De muziek wordt steeds meer sinister en majestueus terwijl het Rode Hof wordt opgebouwd als een blokkendoos.

SEGUE NAAR MUZIEK CUE 8A

SCENE IV – HET RODE HOF

Een grote, hoekige, donkerrode troon staat in het midden, tussen opdoemende vervallen ruïnes van torens en bogen. Het paleis brokkelt langzaam af. Al het moois is vergaan. Aan beide zijden van de troon zijn de Moomratten geketend. Ze klauwen en grauwen. De Rode Koningin zit tussen hen in. Een rode pion schenkt een glas wijn voor haar in.

MUZIEK CUE 8A STOPT

RODE KONINGIN Wat is het hier toch saai. Er is al meer dan een uur geen onthoofding geweest. Er is toch zeker wel iemand ergens iets aan het doen dat ik niet leuk vind. Er moet toch een vaag vervelend persoon zijn wiens hoofd eraf gehakt moet worden. (*Plots, luid*) Jij!

De rode pion schrikt. Hij trilt, denkt dat hij de volgende op de beulsblok zal zijn.

RODE KONINGIN Ken jij iemand die er beter zou uitzien als hij vijftien centimeter korter was?

De rode pion stamelt onsamenhangend.

RODE KONINGIN Oh, kom op, kom op. Ik heb niet de hele dag de tijd. Mijn tijd is duizend pond per seconde waard. Praat duidelijk en bondig als je tegen iemand van koninklijken bloede praat.

RODE PION Ik... euh... ik...

RODE KONINGIN Het spaart tijd als je het eerste zegt wat bij je opkomt en je later verontschuldigt. Wie ben jij eigenlijk?

RODE PION Ik ben uw hoofdadviser, uwe Koninklijke Ellende.

RODE KONINGIN Weet je dat zeker? Ik ben tot dusver nog niet veel advies gezien. En wie zei er dat ik wijn wilde? Is dit een samenzwering? Word ik vergiftigd in mijn eigen hof? Waar is mijn voorproever?

RODE PION Die is deze ochtend gestorven in verschrikkelijke pijn.

RODE KONINGIN Vast iets verkeerd gegeten. Wel, dan moet jij er maar mee doorkunnen, nietwaar? Als je niet kan adviseren, dan kan je proeven.

RODE PION Maar... maar... Uwe Slechtheid...